

сто пѣти повече срамотечъ нежели тѣжката неволя за люлѣтъ, които искатъ да станатъ народъ. Несполука слѣдъ несполука за народитѣ е по-патубна отъ чумата; чумата заразява и убива, а несполуката унижава. Нѣма по-високо бѣдствие отъ народното унижение, а слѣдъ глупавитѣ бунтове и срамитѣ несполуки народа дохожда до унижение, и той вече не може да се подигне на крака, защото отъ неговата нивостъ ще се погнусятъ онеи, които поиска да го подигне, да го разбуди, и той нѣма да издържи. Кажѣ това сестро на Българитѣ; нека тѣ по-бръ да търпятъ, да прѣтърпятъ много и да чакатъ отъ колкото да правятъ, по настѣскванте, нови ничтожни възстания. Може би милосърдний Богъ ще се докосне до сърдцето на тѣхнийтъ сегашенъ господарь, въ него ще се откликне славянската кръвъ, той ще събере около себе си славянскитѣ народи и ще ги исправи на крака, за своята сила и слава; а ако на него зематъ да му бъркатъ както до сега, то Богъ ще се смеи и ще испрати другъ господарь, но видимъ; нека Българитѣ да чакатъ него и да не позволяватъ на невидимитѣ комитети да го лъжатъ, за неговъ срамъ и поворотъ; нека чакатъ: Богъ ще се смеи.

Данко искаше да говори по-дълго, но му се вие главатъ; той легко стисна ръката на Мария, спрѣ върху нея още повече дълбокъ поглѣдъ, въздъхна и испусти духъ.

Мария възхвана да четѣ молитви и послѣ всѣка молитва вѣнчаваше:

— Боже смеи се надъ България!

Отзивътъ се разнасяше по мѣнастири и отиваше по-надалѣчъ въ горитѣ и лѣсовѣтъ:

— Боже смеи се надъ България!

К Р А Й

